



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. II. Votum Christo nascituro.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

exue hac me vita vt induar tua. Ex-  
spectare iubes? mors mihi mora om-  
nis est, & morte grauior. Quare aut  
preſcinde morasa, vt accelera mortē.  
Vtramcumque conceiveris beatus,  
quò citatiùs iungar tibi æterno nexu  
tuus. Concede hoc Amor meus, nec  
ultrà tendo vota.

## CAP. II.

*Votum Christo nascituro.*

QV I D lactor spe magna dilecte  
mi, & spe detineor sol. ? quousq;  
promissis diues pauper & inops ia-  
ceo ? ha quoties imo ductis pectore  
suspitiis tamquam Herculea clava,  
cælitibusque æreos diffrigi cælos; &  
nusquam Amor meus. Quoties dif-  
fissis oculorum nubib. flumina de-  
uonui melior delphinus, nec tota-  
quis prodigè sparsis, attraxi dilectū  
meum! fallor. aut iam de propinquo  
insonuit Amor meus. Nam & vtero  
vbere-

14. CAROLI SCRIBANI

vbereque tuberat Virgo. Nec alium  
 quam dilectum tot secula spondent  
 mihi virgine matre celo dandum. At  
 longa amanti mora est. Dies, hora-  
 que, adcoque momentum omne an-  
 nus est. Quid me dilecte diutiùs  
 mortem inter vitamque suspensum  
 tenes? mors mihi certa sine te, vita  
 nulla sine te est. Quid vitam moritu-  
 ro negas? tu vita mea, & vita solus es.  
 Viuam, si viuas, mihi moriar, si mo-  
 rris mihi. Quousque virginis pasce-  
 ris vtero, & fraudor aspectu tuo?

*Quid te tenet in conclavi  
 Castitatis abditum?  
 Tot iam annos expectavi  
 Ante secula conditum.  
 Redde pignus quod tulisti  
 Virgo manens integra:  
 Satis ventre nutriti, si,  
 Matris dones vbera.  
 Scimus matrem, scimus natum  
 Nasciturum seculo.*

Tumor

Tumor prodit celo datum,  
 Quem fouebas clanculo.  
 Virgo natum que fouisti  
 Virgo lacte tubera.  
 Virgo carnem qua dedisti  
 Virgo dabis vbera:  
 Felix virgo, felix mater  
 Dei prole grauida.  
 Natus suget, & implet  
 Plena lactis vbera.  
 Nata Patri sponsa Sponso  
 Virgo dabis vbera.  
 Qua tot seclis sunt promissa,  
 Deo dabis vbera;  
 Creatori creatura,  
 Et ancilla Domino,  
 Sempiterno moritura,  
 Parua dabis maximo.  
 Gaude sponsa, mater, nata,  
 Castitatis lilium:  
 Dei dono mundo data  
 Virgo dabis filium.  
 Virgo sinum per intactum  
 Laxa leta pondera.

DONA

*Dona verbum carnem factum,*

*Quod distendit vbera.*

Distendat & hoc avidum amoris pe-  
ctus: ut disruptis antè repagulis, pu-  
rior mens inuolet in amati sinum,  
quàm exulet ab amore. Quid hæres  
animæ? perfringe oculorum aggeres  
grato dilecto flumine; cuius secun-  
do cursu dictuque in optatum na-  
uiges amati portum, æternùm lilo  
fruiturus. At mora hæc interim lon-  
ga. Discinde nubes, & adlabere dile-  
cte mi. Quousque nostrorum æmuli  
cæli tot promissum seculis tamquam  
ære circumfessum dilectum meum  
cingitis? tot seculis vester est, ut exsa-  
tari fames sitisque potuerit. Quid  
negatis promissum pignus mundo,  
ad vos rediturum? aut si iam conces-  
sistis, non tam volūtate vestra, quàm  
inæstuantis amati mei impulsu. quo-  
usque Virgo mater dilecto gaudes  
solo? impleamur omnes votiuo ran-  
tùm in hunc diem gaudio grauidi.

Tuus

Tuus est, fateor; sed & meus est. Matris iure, tuus; adoptionis, meus. Largire quæ sola nunc mater potes tot expetitur votis, suspiriis, lacrymis, seculis. Quid diutiùs recondis mater, & publicare metu is cælo concessum natum? Si non erubuisti ad conceptionem, quid erubescis ad partum? concepisti virgo, fouisti virgo, paries virgo, lactabis virgo. Rubor exulat. Tibi thesauros, gemmas, aureumq; delapsum cælo vellus seruas, Angelo denuntiatore, Sp. sancto formator et etiam inter vbera tuus erit. Ne vere ne intercurrant aliena: solo virgine lacte pascitur dilectus meus. Nulla hoc vbera fundent præter tua; ne metue. Virgine ludet ille sinu tuo, collo pendebit tuo, vbera lactabitur tuo. Videamus te matrem: an erubescis ad nomen matris? Uterus natum prodit, angelus, totque iam antè vates cælo pleni. Nulla meritò erubescat virgo mater. Erubescat  
quæ

## 18 CAROLI SCRIBANI

quæ è virgine sua. quantumuis casto-  
 toro exiuit: nulla in te ruboris causa,  
 quæ vbiq;e semperq;e virgo es, &  
 audis. Latgire proinde mundo natû,  
 vt prior iam dicaris virgo mater.  
 Vt quàm virginem fatemur, fatea-  
 mur & matrem, & omnium seculo-  
 rum prærogatiua Dei matrem; tanto  
 illo propinquiorem, quanto nato  
 mater est carne & sanguine vna. Cõ-  
 cede Natum mater. Nihil tibi è do-  
 natione hac decedet. Manebit qui  
 antè tuus, tuus nunc meus q;ue, nulla  
 sui parte accisus, nulla tibi defiu-  
 standus. O veni & exspectatione las-  
 fam iofice mentem, nisi fors aliquid  
 tibi hîc displicet Amor meus. Impera,  
 & experire num idoneum dele-  
 geis amori tuo.

*Si vis fletum & dolorem,*

*Mille cum singultibus;*

*Numquam ponam hunc mœrorem.*

*Nisi in tuis nexibus.*

*Si vis pœnas imperare.*

*Duro*

AMOR DIVINVS.

19

Duro mortis genere,  
Flagra si vis irrogare,  
Aut te morte quarere,  
Vre, seca, nil inultum  
Transi, nusquam deero.  
Tantum dona consepultum  
Casto matris utera.

Hæc vota mea de penetrali mentis deprompta, quò te tandem fruar dilecte mi, inter amica suspiria lacrymis natantia; inter mistas oculorum fontibus preces amoris fornacibus excoctas; inter inæstuantes amorum flammæ oculorum fluminibus temperatas; inter calætia melioribus ignibus vota densò oculorum imbre rigata, quæ tibi nominiq; tuo æternũ sacro. Distrumpè tantum cælos & delibere dilecte mi. Non cum parvulis sermocinatio tua? *Ego autem sum. 1. Reg. puer parvulus, & ignorans egressum & introitum meum, cunis & vberibus natus. Permite me satiari cuni & infantia tuæ pannis. Virilem togam, &*  
quid-



quidquid adolescentiam transcendit lubens volensque cedo aliis. Presepe & fascias largire mihi. In foeno & stabulo deliciae meae. Ibi illas operiar dilecte mi; ut expleam famem, restinguam sitim mora tua proritatam; quam nullae mensae, nulli fontes, aut vina, extra te solum inter verba commorantem, sedabunt. Tu enim solus es, qui inter infantiae pannos, anhelum avidumque pectus, mentemque amore fatiscentem, abeuntemque animam reddere sibi potes: qui exanime corpus redanimare anima meliore, tua nimirum dilecte mi: ut non iam cum Moysse claritate vestiar, non cum Stephano angelico fastigio induar; aut umbra hinc, aut vestigium, aut spiraculum denique; aliquod deciduum, & de afflatu tuo animatum sit; sed tu ipse.

Quam diu premar hoc carcere, & circumscribar corpore tot concupiscentiis

centiis euigorato? tempus est vt me  
 è durissima omnium seruitute in li-  
 bertatem vendicem: vt tot iam an-  
 nos mens hæc, carni ancillata, erigat  
 se ex alto somno & famulatu ad Deū  
 creatorem suum, ad animæ suæ spon-  
 sum. Numquam hoc fiet, nisi antè  
 tu librator, adflator, animator vni-  
 uersitatis, Verbum Patris, primor-  
 diale primogenium, cunas, pannos,  
 scenum passus & virginis matris vte-  
 rum vberaque, arentem hanc animā  
 nouo spiritu tuo iuundaueris: ac in  
 meliorem obsequentioremq; spiri-  
 tui carnem membra hæc corpora-  
 ueris; vt licet in carne, exul tamen  
 propè carnis, tibi & tibi soli viuat  
 hæc anima, ignorantię morte discus-  
 sa, ac velut de sepulchro veteris ho-  
 minis in nouam lucem erumpens.  
 Concede hoc mihi dilecte votorum  
 meorum: vt viam iam non ego, sed  
 viuas tu in me, qui solus meritò vita  
 dici potes. Fiet hoc, si amore duarum  
 harum

harum substantiarum quadam qua-  
si fibula ac glutine adnectas me tibi.  
Sperare hoc possam, ubi te videro in  
virginis matris sinu ludentem, & ad  
vbera me dilectæ genitricis tuæ pro-  
uocantem. Eueniat tandem tot desi-  
derata seculis dies illa, tot olim suspi-  
riis, precibus, lacrymis exoptata. Al-

*Psalm.* labere dilecte mi, vt sub vmbra alarum  
16. tuarum sedeã, fructusq; carum dulces  
*Cant.* gutturi meo, vberum fructus genitricis

2. tuæ. Odor vnguentorum eius super omnia  
*Cant.* 4. aromata, fauus distillans labia eius, mel  
& lac sub lingua eius; & odor vestimen-  
torum eius, sicut odor thuris. Verum  
quò mihi hæc sine te? hortus enim

*Cant.* conclusus genitrix tua, hortus conclusus,  
3. fons signatus. Quis fructus vtriusque?  
resigna hunc hortum, resigna fon-  
tem, qui solus potes. Quis cultior  
hortus virgineo pectore? lordent hic  
Alcinoi pomeria, Midæ roseta, &  
quidquid in oculorum oblectatione  
cõmentas vetustas est. Quis fons præ-  
stantior

stantior vberibus matris? solue pe-  
 ctoraalem fasciam nobilissimi horti:  
 fluantque fontes virgine lacte gra-  
 uidi. Fiet hoc; si te dederis mundo, si  
 elapsus virgineo carcere vbera com-  
 plexus fueris matris. E quorum diui-  
 te fluxu, tamquam analecti, quedam  
 mensarum, aut racemationem vin-  
 demiationi superstitem, auidus si-  
 tiensque hauriam. *Nam & catelli edunt* *Mart.*  
*de micis quæ cadunt de mensa dominorum* *15.*  
*suorum.*

Quid moram nectis? ne verere. *V. Cant.*  
*bera genetricis tuæ sunt botri vineæ, o-* *7.*  
*dor-oris eius sicut malorum, guttur eius*  
*sicut vinum optimum dignum dilecto meo*  
*ad potandum. Veni dilecte mi. Ne pa-*  
*tere tot lacrymis frustra rigari terrã,*  
*tot noctibus diebusque suspiria ne* *Cant.*  
*quidquam trahi. O quando! Quis mi-* *2.*  
*hi det te fratrem meum sugentem vbera*  
*matris meæ, vt inueniam te foris, tot mē-*  
*sibus reconditum; & deosculer te, &*  
*iam me nemo despiciat? Non frater*  
 meus

meus es. & os de ossibus, caro de carne mea? Mater ergo etiam genitrix tua mea est; vbera tua mea sunt, hæreditario iure tua, adoptitio mea. So-

*Cant.*

2.

*net vox tua in auribus meis. Vox enim tua du'cis, & facies tua decora. Iam enim hyems transiit, imber abiit & recessit. Flores apparuerunt in terra nostra, tempus putationis aduenit, ficus protulit grossos suos, vineæ florentes dederunt odorem suum. Non hyems abiit cælesti calore in virgineum vterum lapsa? Non flores apparuerunt vberum genitricis tuæ? vineæ que in iis florentes maturo distentæ rore longè late que odorem suum sparserunt? & tamquam ficus protulerunt grossos suos? Meritò proinde nunc putationis tempus aduenisse dicam. Et nonus tamē nunc mensis currit, cum Bethlehem sedet gemebunda & sola. Facta quasi vidua, & non est qui consoletur eam. cum nemo solari eam possit, præter te vnum. Languet domina Gentium &*

*Israël,*

Israël, & à manu sola tua medela speranda est: sedet in tenebris, nec alia denotari luce potest quàm tua.

Exsurge oriens, vt fruamur in plenum optata luce tua. Quid tamdiu recondaris nube? elabere. Quid trepidat nubes? potes integra nube. Neq; alium speramus quàm qui virginea obuolutus nube, integra eadem, lucem dabit seculo. Nolo illam fulmine profcissam; virginem volo, qualem die media non rarò experimur, quæ etiam ardorem temperet solis. Ita olim pauore concussus in- clamat Israel, *Loquere tu nobis, & au-* *Exodi*  
*diemus; non loquatur nobis Dominus, ne* <sup>20.</sup>  
*fortè moriamur.* Nos per virginem matrem tamquam per caliginem, carnea nube tectum, vultum tuum exspectamus. Nam quis videbit faciem tuam & viuet, nisi ingenti nube velaueris illam? Nolo nunc istam nudam, & carne sua tamquam veste viduam, ne moriar. Vestitam volo,

B &

## 26 CAROLI SCRIBANI

& tamquam vnam è nobis; adeoque  
 & carnem iam de carne mea. Hac  
 veste labere dilecte mi: vt in illa te  
 fruar non modò in sinu & inter v-  
 bera virginis matris tuæ, sed & inter  
 vbera Magdalenæ huius animæ meæ,  
 Zachæi, Pauli, Centurionis huius: vt  
 nō iam vltra repam mœroribus ple-  
 nus, terram deuerrans osculis, turtu-  
 reisque humectans lacrymis, non se-  
 deam super flumina Babylonis, &  
 fleam dum recordor aduentus tui:  
 sed dono iam tuo diues, exultem vt  
*Psalm.* *gigas ad currendam viam; saliens in mon-*  
 18. *tibus, transfiliens colles, similis caprea hin-*  
*Cant.* *nuloq; ceruorum, donec aspiret dies illa*  
 2. *magna, qua in æternum facie ad fa-*  
*ciem iungar tibi Amor*  
 meus.

CAP.